

Jak naučit dítě mluvit. Vyvíjí se vaše dítě v pořádku nebo je nutná pomoc?

- Jak naučit dítě mluvit? Na tak složitou otázku, existuje velmi snadná odpověď.
- Dejte dětem příležitost k mluvení, mluvte s ním a mluvte na něj.
- Klidně se u toho můžete pitvořit, přehrávat, použijte gesta i mimiku.
- Důležitá je pouze jediná věc, a tou je navázat co nejbližší sociální kontakt, strhnout na sebe pozornost a dítětko zaujmout.
- Přesně tak, jak to již od pradávna každá správná maminka, nějak sama od sebe a zcela intuitivně, dělá.

K tomu účelu slouží první citoslovce: Bum, báb, cink, duc, hop, kuk, au a mnohá další. Ukazujte a vše co řeknete, doprovodíte pohybem. Bum totiž není pouze bum. Bum může říkat: „Podívej, spadlo to!“ Nebo: „Hele, kde tu hračku vlastně máme?“ Je důležité uvědomit si, že i pouhé jedno slovo, může být nositelem velkého a dlouhého sdělení pro dítě. Naučte se jednoduché říkanky. Vzpomínáte, jak i vás vaše máma držela na kolenou a odříkávala: „Paci, paci, pacičky?“ Dělejte to také tak, dělejte to jako kdysi ona. Zpívejte, mluvte a komentujte všechno okolo sebe. Nikdy nepoužívejte dlouhých vět či souvětí. Pro vaše dítětko je to velmi komplikované, neumí jednotlivá slova od sebe oddělit a najít v nich to podstatné. Potom může dojít k tomu, že všechno pro něj splyne „ve slovní šum“. Pro menší děti volte raději věty jednoslovné nebo skládající se ze dvou až tří slov. Nejlépe poslouží první a výrazné hračky, první knížky s velkými, barevnými obrázky. Prostě ukazujte, mluvte, komentujte, otáčejte stránky a hlavně pracujte se svým dítětem.

Jak naučit dítě mluvit? Rozvíjejte jeho pohybové schopnosti!

Velký význam pro správný rozvoj řeči má vyžívání hrubé motoriky. Což znamená sed, lezení a zejména chůze. Není náhodné, že právě s nástupem chůze, tedy okolo 1. roku věku, se začíná rozvíjet také aktivní slovní zásoba. Rovněž jemná motorika, tedy obratnost ruky, uchopování drobných předmětů podporuje vývoj řeči.

Udělejte prostor kolem dítěte dostatečně zajímavým

Jedním z dalších klíčových faktorů, které mají významný vliv na rozvoj lidské řeči, je zrak. Zrakové podněty dítě nutí přimět k vokalizovanému projevu. Vidí-li pro něj atraktivní předmět, hračku, blízkou osobu apod., téměř automaticky reaguje hlasovým projevem. Zrakem také dítě odezírá pohyby mluvidel druhé osoby, což je velmi důležité pro osvojování si artikulace v období napodobivého žvatlání i pro neverbální komunikaci samotnou. Právě první slova jsou spojena se zrakovým vjemem. Dítě si slovo musí nejprve spojit s předmětem, teprve poté si předmět dokáže představit prostřednictvím slova.

Nezastupitelnou roli, pro řečový vývoj, hraje i sluch. Dle odborníků, totiž, rozpozná matčin hlas už 3–4 měsíční novorozenec. Mezi 4. – 5. měsícem věku dovede skutečně určit zdroj i směr zvuku a přibližně v 6. měsíci se rozvíjí schopnost aktivního a záměrného poslouchání. Spolu se zrakem má sluch klíčový význam pro osvojení si budoucí správné artikulace.

Kdy má začít dítě mluvit?

Každé dítě je jiné. Jedno se vyvíjí plynule a rovnoměrně, jiné provází vývoj a dozrávání ve skocích. Každé dítě se rodí do jiné rodiny, má jinou genetickou výbavu a vlohy. Každé dítě je proto unikátní a specifické. U každého z nich se střídají období vývojové strnulosti, někdy i stagnace, s obdobími, kdy dochází k výrazným pokrokům a dítě se velmi lehce a snadno učí. Svou roli hrají nejen rodiče, ale i prostředí, ve kterém dítě žije.

První hlasovým projevem u dítěte, je novorozenecký křik. V prvních hodinách a týdnech, jde však pouze o reflexní projev, na který navazují projevy vyjadřující pocity libosti a nelibosti. Z hlediska řeči je ovšem nezbytné, proto ho nazýváme obdobím předřečovým. Dítě běžně začíná mluvit okolo 1. roku života. Nejprve jde o věty jednoslovné, později dvouslovné, přesně podle toho, jak se rozšiřuje jeho slovní zásoba. Musíme si, ale pamatovat, že mluvení je záležitostí zcela individuální. Nemůžeme tedy srovnávat naši Aničku s Lojíčkem z vedlejší ulice. Rozvoj řeči závisí na mnoha vnitřních i vnějších faktorech, a pokud vaše dítě dobře vidí, slyší, kontaktuje vás očima, pokud nevykazuje žádnou abnormalitu ve svém vývoji, dejme mu nějaký čas a pouze ho k mluvení motivujte písničkou, říkankou, básničkou, obrázkem, hračkou, formou nenásilnou, láskyplnou a trvalou, aby se řeč stala postupně prostředkem jeho komunikace. Okolo 2. roku života se řeč a myšlení prolínají a ovlivňují. Dítě mluví, myslí, spojuje si, rozumí. Mezi 3. – 4. rokem dítěte dochází k masivnímu rozvoji řeči a k prudkému rozvoji slovní zásoby, a to aktivní i pasivní. Věty bývají ucelené, tvoří se souvětí a uplatňuje se správná stavba vět.

Jak naučit tříleté dítě mluvit?

Ve věku tří let by dítě už mluvit mělo alespoň jednoduchými větami nebo krátkými výrazy. Někdy dítě samo mluvit nechce. Nemá zájem, jeho pár vět či slov mu k životu stačí. Co chce, na to si ukáže a dostane to. V takovém případě je nezbytné si uvědomit, že slovní zásoba je závislá na příležitosti komunikovat a na množství komunikačních podnětů. Až přistě naše děťátko na něco ukáže, dělejte, že nerozumíte. Třeba ho to přiměje k nějakému slovíčku. Dítě musíte stále vhodně stimulovat, vyprávět mu, zpívat, veršovat, rýmovat, předčítat v knížkách a hlavně s ním mluvit. Formou hry rozvíjet jeho pohybové dovednosti, zrakovou a sluchovou pozornost a prosociální vztahy.

Právě ty jsou někdy tím nejvýznamnějším faktorem v životě. Dítě, které se dostane do kolektivu stejně starých dětí, má většinou tendenci navazovat přátelské vazby a uplatňovat nejen společenský, ale i verbální kontakt s ostatními. Tím se pasivní i aktivní slovní zásoba řeči rozvine a začne být používána účelově k radosti celé rodiny.

Co dělat, když dítě ve třech letech nemluví

Víme, že mluvení je procesem individuálním, ale pokud ve třech letech opravdu dítě nemluví, nemluví vůbec nebo setrvačně opakuje pouze pár slov, jeho řeč se neposouvá, nezlepšuje a nerozšiřuje, pak je nasnadě, navštívit odborného lékaře. Odborný lékař potom určí diagnózu a zvolí následnou terapii.

Jak naučit dítě správně vyslovovat?

Aby se dítě naučilo správně vyslovovat, je nutné, aby mělo okolo sebe ten správný mluvní vzor. Někdy se nesprávná výslovnost opravdu může v rodině „dědit“. Pokud většina rodiny z matčiny strany špatně vyslovuje písmeno R, je velmi pravděpodobné, že i děti v této rodině budou inklinovat k nesprávné výslovnosti jenom proto, že ji nenásilně přezvou jako správný. Je proto žádoucí, aby se na dítě mluvilo srozumitelně, se správnou výslovností, aby se opouštělo od zbytečného šišlání a zaměňování jednotlivých

[Zadejte text.]

písmen. Mezi chyby výslovnosti se nepovažuje jen špatná výslovnost, ale i překotná řeč dítěte nebo komolení slov, trhaná řeč či přehazování hlásek.

V takovém případě je žádoucí navštěvovat logopeda, ale s dítětem lze pracovat i doma. K tomu velmi dobře poslouží jednoduché kartičky s obrázky, obrázkové knížky, foukací fixy, brčka, pírká plastové kuličky nebo kuličky z polystyrenu a mnoho dalších pomůcek, které se dají v domácnosti najít. Vždy jde o to začít s dítětem pracovat hravou nenásilnou formou. Dítě si nesmí uvědomovat, že vlastně cvičí, pracuje, trénuje. Dítě motivujte odměnou, klidně slovní či pohlazením a nevyvíjejte na něj žádný tlak. Ten by naopak mohl způsobit vážné neurotické nebo psychické potíže.

Ukazujte si obrázky, správně je pojmenovávejte, porovnávejte, hledejte rozdíly, skládejte puzzle, stavějte ze stavebnic a pořád si povídejte. Brčka použijte k foukání do peříčka nebo do balónku na stole nebo na koberci, soutěžte, utvořte rodinný tým (dítěti tento jednoduchý trik pomůže uvědomit si, jak našpulit rty a jak má usměrnit proud vydechovaného vzduchu). Zkoušejte pracovat s jazykem v pusince (opřete ho o horní patro a potom o dolní, olízněte rty, schovejte ho do kapsičky ve tváři, dotkněte se špičkou jazyka špičky nosu nebo ho vyplázněte co nejvíc to půjde. Tato cvičení provádí děti s oblibou a chutí (uděláme čertíka, zasyčíme jako hadi, jak jedou koníci, jak se vypouští vzduch z balónku a mnohá další). Jde o velmi jednoduchá, tzv. Oromotorická cvičení rtů a jazyka, která pomáhají dětem k lepší výslovnosti, aniž by ony sami tušily, že při tom báječném hraní, foukání a zábavě, pracují.

A vy, rodiče, nespěchejte, buďte trpěliví, a pokud jen trochu můžete, oceňujte to velké dětské snažení. Je to jediný způsob, jak naučit dítě mluvit bez stresu na obou stranách.

Internetový zdroj